

Kam zmizli Sony, Sanny a Pajo?

FAKTY o kauze „Záhada Slobody zvierat: Kam zmizli Sony, Sanny a Pajo?“

Článok z 25. 07. 2011 v Novom Čase.

<http://www.cas.sk/clanok/203035/zahada-slobody-zvierat-kam-zmizli-sony-sanny-a-pajo.html>

Otázky redaktorky a odpovede pána Jaroša- vedúceho útulku v plnom znení.

Po posledných sťažnostiach ľudí, ktorí tvrdia, že z útulku zmizli psy, ste sa rozhodol skončiť so správou útulku. Aký je váš dôvod?

Myslím si, že nastal ten pravý čas. Som už unavený a práca mi neprináša takú radosť ako v minulosti. V poslednej dobe sa mi nakopilo veľa problémov, či už v osobnom, alebo pracovnom živote. Nestíham vykonávať svoju prácu tak, aby som nerobil chyby.

Myšlienkou ukončenia mojej činnosti sa zapodievam už niekoľko rokov. Pred piatimi rokmi som to chcel vzdať, pretože som bol sklamaný z prístupu kompetentných úradov. Ale nedokázal som vyskočiť z rozbehnutého vlaku. Vždy, keď som mal už takmer vyprázdnený útulok, prišli ďalšie zvieratá, ktoré potrebovali moju pomoc a v priebehu niekoľkých týždňov som mal útulok zas plný. Na verejnosti je známe, že už dva roky sme len trpení v našom zariadení od majiteľa objektu, ktorý má s priestormi iný investičný zámer. Je veľmi ťažké pracovať s myšlienkou, že vás raz môžu z priestorov vyhodit'. A napokon, zmenili sa aj moje osobné pomery. Založil som si novú rodinu, bývam 34 km od Dubnice a musím denne dochádzať do práce. Je to veľmi náročné na čas aj financie. To všetko sa muselo odzrkadliť aj na mojej práci. Som odkázaný na personál, ktorý mi vypomáha. Keďže naša organizácia pracuje na báze dobrovoľnosti, nie je to žiadne terno. Už viac ako desať rokov sa snažím riešiť aj socialnu otázku ľudí, ktorí sa ocitli na ulici. Za stravu a ubytovanie mi vypomáhajú v útulku. Nie vždy je na nich 100% spoľah. Ale na druhej strane som veľmi rád, že ich mám. Dá sa s nimi veľmi dobre spolupracovať, len ten ich postoj k zodpovednosti je niekedy na zváženie. Občas sa stane, že niečo zanedbajú, ale čo sa týka starostlivosti o zvieratá sú spoľahliví. Je mi ľúto, že stratia zmysel života a opäť sa ocitnú na ulici. Tento štát sa o nich nedokáže postarať. Ale ja nie som spasiteľ ľudstva. Moja charita končí po štrnástich rokoch a niekoľkých mesiacoch.

Ako vnímate kritiku, ktorá sa valí na útulok?

S kritikou som sa stretával po celý čas. Je to najmä záviť, ktorá lomcuje s ľuďmi. Sme jediný útulok na Slovensku, ktorý zverejňuje pravidelne všetky dary a finančné príspevky na svojej webovej stránke. To nedá spávať viacerým ľuďom, pretože nejde o malé peniaze. Na druhej strane, každý rok odovzdávame daňové priznanie a výročnú správu, kde je jasné, že na prevádzku útulku je potrebné nepomerne viac peňazí. Kritika je neopodstatnená a nikdy nesmerovala ku starostlivosti o zvieratá. Tie máme vo výbornej kondícii a vďaka spolupráci s veterinárom MvDr. Bútorom aj v dobrom zdravotnom stave. Kritika tu vždy bola a bude, s tým nič nenarobím.

Vy ste útulok založili. Čo s ním bude ďalej?

Pravdepodobne skončí, pretože pochybujem, že by ho majiteľ prenajal na prevádzku niekomu ďalšiemu. Útulok začal svoju prevádzku ešte v roku 1998, kedy neboli také prísne kritéria. My sme vlastne oficiálny útulok nikdy neboli. Zachraňovali sme zvieratá bez dotácii okolitých miest a obcí, takže sme neboli viazaní ani žiadnymi zmluvami. Dá sa povedať, že zvieratá u nás našli poslednú šancu na život a stali sa mojím majetkom hneď po prevzatí, pretože okolité mestá sa nevedeli o ne postarať. Zachraňovali sme zvieratá z celého Slovenska, čomu bude koniec. Ale na druhej strane niet prečo zúfať. Na Slovensku počas mojej činnosti vyrástlo záchrancov zvierat ako maku. Aj keď nebude útulok od Žiliny po Nové Mesto, na internete je dosť záchrancov zvierat, ktorí len čakajú na svoju príležitosť. Stačí sa obrátiť na Psiu dušu, alebo napísať príspevok na facebook a psík bude zachránený. Teda aspoň tomu verím, pretože všetka kritika sa na nás valí z týchto kruhov. Napokon v neďalekom Trenčíne vznikla nová organizácia pod vedením Lenky Uherovej, ktorá je schopná postarať sa o každého psíka z regiónu. V neposlednom rade som sa dozvedel, že v neďalekej Považskej Bystrici sa formuje nové OZ Havkáči, ktoré zastúpi moju doterajšiu prácu. Sú to mladí ľudia plní elánu a ja im fandím. Ale ak by sa niekomu podarilo získať priestory po mne, budem len rád a zanechám im všetko tak, ako je, aby nemuseli do útulku nič investovať.

Koľko je momentálne v útulku psov a iných zvierat? Čo s nimi bude ďalej?

Psov je 26 a o všetkých sa postarám so svojimi priateľmi zo zahraničia. Horšie to bude s koňmi. Niektoré sú vhodné na adopciu, ale niektoré bude treba utrátiť. Nikto okrem mňa sa nepostará o mrzákov, na ktorých sa nedá jazdiť. Možno že sa mýlim a na základe tohto článku sa niekto ozve a zľutuje sa nad nimi.

Ako dlho ste útulok viedol?

Od roku 1996 a oficiálne od marca 1998. Počas mojej činnosti sme zachránili viac ako 6000 zvierat. Dúfam, že som spravil pre záchranu zvierat dosť. Oddýchnem si a začnem v spolupráci s mojimi priateľmi budovať nový útulok. Chce to nemalé financie a veľa trpezlivosti. Prvé kroky sme už podnikli. Založili sme novú organizáciu v spolupráci so Slobodou zvierat. Tým by som sa chcel touto cestou poďakovať, pretože za posledné mesiace svojimi finančnými príspevkami držali Útulok v údolí n. o. nad vodou. Nech mi pán Boh pomáha a podarí sa mi zrealizovať môj sen.